

Høringsuttalelse i fht Forslag til endringer i Lov om barneverntjenester

Del 2 finansieringsansvaret

- Det å øke den kommunale egenandelen med opp til 45 % kan få en dreining mot å ikke bruke det riktige tiltaket for barnet grunnet dårlig kommuneøkonomi. Dette er svært sårbart spesielt i små kommuner.
- Å overføre disse midlene fra Bufetat til kommunene uten at disse er øremerkede kan bli utfordrende i kommuner med knappe budsjett. En uforutsett institusjonsplassering kan koste opp til 1.2 millioner i året for en kommune.
- En slik endringen forutsetter at man i større grad har en tiltakskjede som kan erstatte en plassering/forebygger en eventuell plassering i egen kommune. Dette er enklere for store bykommuner enn små kommuner både i fht rekruttering av det man har behov for av kompetanse, faglig forsvarlighet og økonomi. En plassering på institusjon er det siste man gjør i fht et barn når all annen hjelp man har for hånden ikke er tilstrekkelig. I små kommuner er nok terskelen lavere for en institusjonsplassering pga manglende tilgang til tilstrekkelige forebyggende tiltak. Man får i dag ikke benyttet seg av noen av de tiltakene Bufetat har i kommuner lengre enn 1 times reise veg fra Bufetat sine kontorer, dette fører til avvik fra likhetsprinsippet.
- Mer faglig og økonomisk ansvar til kommunene, bør også medføre større avgjørelsesmyndighet enn det som er i dag. Kommunene som kjenner barnet best må i større grad kunne velge det riktige tiltaket for barnet. Man er prisgitt fagteamene og statlige føringer i fht valgt av institusjon og fosterhjem. I enkelte tilfeller kommer det på bekostning av barnet, dets behov og ikke minst avstand fra hjemkommunen.

Del 3 Styrket rettssikkerhet for barnet i barnevernet

- Forsvarlig tjeneste: Dette forslaget støttes, men det ønskes føringer om hva som skal ligge til grunn for at tjenesten er forsvarlig.
- Barns rett til medvirkning: Dette støttes og vil være en større trygghet og rettssikkerhet for barnet.
- Hjelpetiltak: Støtter forslaget i stor grad i fht mindre bruk av kompenserende tiltak og økt bruk av strukturerende tiltak eller "endringstiltak" som man heller burde vurdere å benevne det.
I fht økonomisk bistand blir dette i dag svært lite brukt, men det kan i fht enkelte barn være svært hensiktsmessig. For eksempel knyttet opp imot tiltak hvor det for eksempel kreves utstyr barnet ikke har, foreldre ikke har råd til og hvor NAV ikke innvilger stønad til dette. Er for øvrig ikke uenig i at tiltakene bør være målrettet.
- Behandlingshjem: Støtter forslaget.
- Barnevernet rolle i straffegjennomføring: Lovforslaget er en styrking av bar/ungdoms rettssikkerhet. De økonomiske konsekvensene virker å være lave i fht det som kommer frem.
- Søskenamvær: positiv til at FN kan fastsette dette, men leder bør, der hvor samvær i FN ikke ble fastsatt ha mulighet til å fastsette dette hvis spørsmålet kommer opp etter en behandling i nemnda.

- Tilsyn med fosterbarn: En profesjonalisering av denne rollen støttes. Her bør det utarbeides en veileder og tilbys opplæring også til barnevernansatte ikke bare til tilsynsførerne.

Øvrige kommentarer:

1. Hadde håpet at lovforslaget i større grad hadde vektlagt en større likhet for loven for alle barn i Norge. Barn i utkanten skal ha tilbud om det samme kvalitative tiltaket/hjelpen som barn i byer så langt det lar seg gjøre.
2. Antall stillinger pr innbygger blir feil i fht interkommunale tjenester. Da de ofte har store reiseavstand i fht det daglige arbeidet. Dette bør vektlegges i fht tildeling av evt nye stillinger/midler.
3. Små kommuner i utkanten kan ha vanskelig for å rekruttere spisskompetanse og barnevernarbeidere med erfaring. Dette gjør noe med kvaliteten på arbeidet som gjøres og er svært sårbart i fht de barna/familier som har behov for bistand.

Vigdis Bolås
Rådmann Rissa kommune

RISSA KOMMUNE

Therese Guddingsmo
Leder Fosen barneverntjeneste

Rissa kommune

FOSEN BARNEVERNTJENESTE

Therese Guddingsmo

Leder Fosen barneverntjeneste

tlf: 95 16 06 73